

Plivni si do rukávu

Jaromír Nohavica

1. Mý vlasy jsou jak slunko rozesmátý,
jak pomeranč po předcích,
a ze všech cest já znám jenom ty zlatý
a nedumám o následcích,
dávno nebrečím, jsou i škaredší,
vím, že v bazáru se vždycky najde místo,
co když někdo pak mě tam za šesták
koupí, koupí, koupí.

2. Mý vlasy jsou lék na největší nářky,
čarovnou moc skrývají,
závidí mi i báby kořenářky:
takovou bylinu nemají,
jsi-li rozsmutněn, stačí vyjít ven,
vyjít tak, abys byl kolemjdoucí,
okolo mě plout, správně vyčíhnout
chvíli, chvíli, chvíli.

R: Kouknout se na mou hlavu, plivnout si do rukávu,
a potom štěstí v koutě určitě naleznou tě,
určitě objeví se jako malej kluk na jaře s kuličkama,
však ani muk, co když je to ta dáma,
a bez kuliček, a lidi myslejí si, že lžu.

3. Sedím, a kolem mě už všechno plivá,
mně přitom pišou zelení,
že dolů půjde moje zlatá hříva,
že mě pak major ocení.
Na vojně:

Sedím, a kolem mě už všechno plivá,
mé štěstí letí komínem,
šla dolů moje zlatá hříva,
jsem ostříhaným vojínem.

No a dneska:

Sedím, a kolem mě už všechno plivá
a já jsem volný jako pták,
narostla mi zas moje zlatá hříva,
jsem záložák.

Dávno nebrečím pro ty škaredší
chvíle naplněné takhle velkou slzou,
štěstí uvadlo, já si zrcadlo
koupím, koupím, koupím.

R: Kouknu se na svou hlavu, plivnu si do rukávu,
a potom šťastné břímě určitě zatíží mě,
určitě objeví se jako malej kluk na jaře s kuličkama,

však ani muk, ona je to ta dáma,
a bez kuliček, a lidi myslejí si, že lžu.
R: Kouknu se na svou hlavu, ohohó, plivnu si do rukávu, ohohó ...